

Öğrenci Başarısının Derse Katılım ve Öğretmen Yakınlığıyla İlişkisi

The Relation of Student Achievement with Course Attendance and Teacher Immediacy

Süleyman ÇELİK^a, Sultan ÖRENOĞLU TORAMAN^b, Kevser ÇELİK^c

^aMilli Eğitim Bakanlığı, Kırıkkale, Türkiye.

^bMilli Eğitim Bakanlığı, Ankara, Türkiye.

^cKırıkkale Üniversitesi, Yabancı Diller Yüksek Okulu, Kırıkkale, Türkiye.

Özet

Bu araştırmada öğrenci başarısı, öğrencilerin derse katılımı ile hissedilen öğretmen yakınlığının ilişkisi incelenmiştir. Araştırma verileri Ankara sınırları içerisinde yer alan dört farklı lisenin 871 öğrencisinden elde edilmiştir. Araştırmada veri toplamak amacıyla Sever (2014) tarafından Türkçeye uyarlanan "Derse Katılım Envanteri" ile Kolburan-Geçer (2002) tarafından geliştirilen "Öğretmen Yakınlık Davranışları Ölçeği" kullanılmıştır. Araştırma sonucunda gerek genel akademik başarı gerekse en sevilen öğretmenin dersinden elde edilen başarıyla duygusal, bilişsel katılım ve öğretmen yakınlığının pozitif ilişkisi belirlenmiştir. Ancak başarı ile uyum/itaat türü katılım ile derse katılmama arasında negatif yönde ilişki belirlenmiştir. Path analizi sonucunda başarıyı açıklayan, başarı üzerinde pozitif yönde etkili olan değişkenler yakınlık, bilişsel katılım ve sınıf katılımı olarak tespit edilmiştir. Derse katılmama ise başarı üzerinde negatif etkiye sahip bir değişken olarak ortaya çıkmıştır.

Anahtar Kelimeler: Başarı, derse katılım, öğretmen yakınlığı

Abstract

In this study, the relation of student achievement with students' course attendance and teacher immediacy was investigated. The data was acquired from 871 students from four different high schools in the boundaries of Ankara province. In the research, "Classroom Engagement Inventory" which was adapted into Turkish by Sever (2014) and "The Scale of Teacher Immediacy Behaviors" which was developed by Kolburan-Geçer (2002) were used to collect data. As a result of the research, it was revealed that there was a positive correlation between both general student achievement and achievement from mostly-liked teacher's lesson with emotional, cognitive engagement and teacher immediacy. However, a negative correlation was found out between achievement and kind of obedience/adaptation engagement with non-attendance to the lesson. Non-attendance to the lesson was a variable that had a negative effect on achievement.

Keywords: Achievement, course attendance, teacher immediacy

1. Giriş

Başarı öğrenciler için hayati kavramlardandır. Okul hayatları süresince ve sonrasında öğrencilerden edinmesi beklenen önemli davranışlardan biri de başarılı olmalarıdır. Ne var ki başarı kavramını tanımlamak ve ölçmek kolay olmamaktadır. Genel anlamda öğrenci başarısı, öğrencilerin okuma, dil, sanat, fen ve tarih gibi alanlarda başarı testleri sonucu ortaya koyduğu performans olarak tanımlanabilmektedir (Cunningham, 2012). Söz konusu başarıyı etkileyen birçok faktör bulunmaktadır. Hijazi ve Naqvi (2006) öğrenci başarısının sosyo-ekonomik, psikolojik ve çevresel faktörlerden etkilenebileceğini dile getirmektedir. Hijazi ve Naqvi (2006) öğrenci başarısını etkileyen faktörlerden derse katılım ve öğretmen yakınlığı konularına dikkat çekilmektedir.

Derse katılım

Akademik başarı seviyesine katkısı bakımından derse katılım son yılların en çok araştırılan konularından biri haline gelmiştir. Bu konuda yapılmış çalışmalardan bazıları ders süresince öğrenci ihtiyaçları, katılımı artırma ve öğrenci öğretmen etkileşimine (Connell, 1990); bazıları sınıfta yapılan açıklamaların ve sınıf içi görevlerin entelektüel katılıma etkisine (Newmann ve Lamborn, 1992); bazıları ise derse katılım ile okulu bırakma arasındaki ilişkiye dikkat çekmektedir (Finn ve Rock, 1997).

Öğrencilerin yaklaşık 180 gün ve günde en az 6 saatlerini okulda geçirdikleri ve bu süreçte bazılarının derse katıldığı bazıların ise katılmadığı bilinen bir gerçektir. (Eryılmaz, 2013). Etkili bir öğrenme için ise öğrenen kişi öğrenme sorumluluğunu yüklenmeli ve öğrenmeye etkin olarak katılmalıdır (Yavuz, Gülmez ve Özkaral, 2016). Derse katılım bazı öğrencilere zor ve sıkıcı, bazılarına ise kolay ve gayet keyifli gelebilmektedir (Eryılmaz ve Dereli, 2011, s. 1180). Öğretmenlerin öğretim sürecinde öğrenci başarısı için katılımı yüksek tutması ve buna yönelik çözüm yollarına başvurması gerekmektedir. Öğretmenin öğrenci katılımını sağlaması için öğrencinin ön koşul öğrenmelerinin dikkate alınması, işaret ve açıklamalarını öğrencinin seviyesine uygun hale getirmesi ve her öğrenciye gereksinim duyduğu kadar katılım fırsatı vermesi önem arz etmektedir (Güvenç, 2015). Ayrıca okulu ve sınıfı kendilerine engel olarak görmeyip bu konuda destek alan öğrencilerin derse katılma oranlarının diğerlerinden fazla olduğu belirlenmiştir (Sever, Ulubey, Toraman ve Türe, 2014, s. 194). Bu vesileyle, öğretmenin bu durumu göz önünde bulundurup öğrenciye gereken desteği hissettirmesi de ayrıca hassasiyet gerektiren bir noktadır.

Derse katılım ile ilgili yapılan çalışmalar, öğrenci akran ve öğretmenlerinin verdikleri desteğin öğrenci katılımında etkili olduğunu dile getirmektedir (Furrer ve Skinner, 2003; Stipek, 2002 Akt. Sever, 2014, s. 172). Benzer şekilde, derse katılımın öğrenci gelişimini olumlu etkilemesinin yanında öğrenme sürecine de katkıda bulunduğu ifade edilmektedir (Furrer ve Skinner, 2003, s. 149)".

Yakınlık

Öğretmen yeterliliği öğrenci başarısı üzerinde önemli bir etkiye sahiptir (Ashton ve Webb, 1986). Öğretmen yeterliliklerini alan bilgisi, genel kültür ve öğretmenlik meslek bilgisi ile sınırlamak doğru bir yaklaşım olmayacaktır. "Öğretmen yeterlilikleri, doğal

olarak da rol ve sorumluluklar, geniş bir yelpaze teşkil etse de önde gelenler arasında; öğrenmeyi sağlama, aile üyeliği, değerlendirme, sınıf yönetimi, güven verme, mesleki ustalık ve toplum liderliği sayılabilir (Sünbül, 1996, s. 599)". Araştırmalar sıcak, hevesli, düzenli, öğrencilere sık sık açıklama yapan, konuşmak isteyen öğrencilere hak tanıyan, öğrenmelerde öğrenciye rehberlik eden, sistematik dönüt ve düzeltme sağlayan, sınıf kurallarını öğrencileriyle beraber belirleyip bunlara uyan, öğrencilerle iyi ilişki kuran ve güven veren öğretmenlerin öğrenci başarısını olumlu etkilediğini ortaya çıkarmaktadır (Sünbül, 1996; Gurbetoğlu ve Tomakin, 2011; Kılıç, Kaya, Yıldırım ve Genç, 2004). Bunun yanında, bireyin giyinme, araba kullanma gibi bazı konularda belli bir tarzı olduğu gibi öğrenme konusunda da kendine özgü bir tarzı vardır. Buna göre öğretim ortamı sağlayan öğretmenler öğrenciyi akademik olarak destekleyen bir adım atmaktadır (Coşkun ve Demirtaş, 2014; Yurt ve Bozer, 2015).

Alandaki yeterliliğin yanı sıra öğretmenlerin hal tutum ve davranışları yoluyla, öğrenciyle iyi bir diyalog kurabilmek için öğrenci üzerinde olumlu bir izlenim bırakması gerekmektedir. "Öğretmenin öğrenciyi olumlu etkileyecek davranışları ve iletişim becerisi öğrenme açısından *sevilen* öğretmenin önemini ortaya çıkarmaktadır (Gurbetoğlu ve Tomakin, 2011 s.262)". Bütün bu davranışlar *öğretmen yakınlığı* kavramı altında incelenmektedir.

"Bir öğretmenin öğrencisiyle iletişimde öğrencilere yönelik sözel ya da sözsüz olumlu davranışlarına öğretmen yakınlık davranışları adı verilmektedir (Geçer ve Deryakulu, 2004, s. 520)". Nitekim Edwards ve Edwards (2001) yakınlığı tipik iletişim kategorisi olarak ikiye ayırmaktadır: Sözlü ya da sözsüz yakınlık. Sözü geçen sözel ya da sözsüz davranışlar öğrenci başarısında hayati önem taşımaktadır. Öğretmenlerin sözel yakınlık davranışları arasında öğrencilere isimleriyle hitap etme, öğrencilerin düşüncelerine sözel pekiştirmeyle karşılık verme; sözsüz yakınlık davranışları arasında ise öğrenci ile göz teması kurma, omzuna dokunma, gülümseme gibi davranışlar ön plana çıkmaktadır. (Christophel, 1990).

Öğrencilerin başarılı olmasında bilişsel davranışlar kadar duyuşsal davranışların da önemi büyüktür. Öğrencilerin kendilerine yakınlık gösteren öğretmenlerin derslerinde daha aktif olduğu ve bu dersleri daha çok sevdiği bilinmektedir (Geçer ve Deryakulu, 2004). Öğretmen ve öğrencilerin karşılıklı saygı ve sevgi tesis ettiği sınıflarda, üretkenlik artmakta, disiplinle ilgili problemler azalmakta, eğitimsel hedeflere ulaşmak kolaylaşmaktadır (Açıkgöz, 1996). Bu vesileyle, öğrenci başarısına etkisi bakımından öğretmen yakınlığı üzerinde çalışılması gereken bir konu özelliği addetmektedir.

Araştırmanın Amacı

Bu araştırmanın amacı Ankara iline bağlı ortaokullarda öğrenim gören lise öğrencilerinin akademik başarıları ile derse katılım ve hissettikleri öğretmen yakınlık düzeylerinin ilişkisini incelemektir. Bu amaç doğrultusunda aşağıdaki sorulara cevap aranmıştır;

1. Öğrencilerin genel akademik başarıları hangi düzeydedir?
2. Öğrencilerin derse katılım düzeyleri hangi düzeydedir?
3. Öğrencilerin hissettikleri öğretmen yakınlığı hangi düzeydedir?
4. Öğrencilerin akademik başarıları ile derse katılımları arasındaki ilişki nedir?
5. Öğrencilerin akademik başarıları ile hissettikleri öğretmen yakınlığının ilişkisi nedir?
6. Öğrencilerin en sevdiği öğretmenin dersindeki başarı ile derse katılımları arasındaki ilişki nedir?
7. Öğrencilerin en sevdiği öğretmenin dersindeki başarı ile hissettikleri öğretmen yakınlığı arasındaki ilişki nedir?
8. Derse katılım düzeyi ile hissedilen öğretmen yakınlığı akademik başarıyı açıklamakta mıdır?

Araştırmanın Problemi

Bu çalışmada, araştırmacıların temel merakını öğrencilerin hissettikleri öğretmen yakınlığı ile derse katılımları oluşturmuştur. Gerek alan yazınında edinilen kanı gerekse öğretmenlik deneyimi olan araştırmacıların bu iki değişken arasında ilişki olabileceği yönündeki düşünceleri araştırmanın hareket noktasını oluşturmuştur. Eğitim bilimleri açısından derse katılım, eğitim sonunda ürünlerin kalitesi ve öğrenci başarısı açısından önem arz etmektedir. Öğretmen yakınlığı ise eğitimin nitelikli olmasındaki temel aktör olan öğretmenle ilişkili önemli bir göstergedir. Bu gerekçelerle araştırma bu değişkenlere yönelmiştir.

2. Yöntem

Araştırma betimsel araştırma türlerinden ilişkisel tarama deseninde gerçekleştirilmiştir (Büyüköztürk, Kılıç-Çakmak, Akgün, Karadeniz ve Demirel, 2014). Bu çalışmada öğrencilerin akademik başarıları ile derse katılım ve hissedilen öğretmen yakınlık düzeyleri arasındaki ilişkiler betimlenmeye çalışılmıştır.

Araştırma Grubu

Araştırmanın verileri Ankara ilinde dört farklı lisede 2016-2017 öğretim yılında öğrenim gören yapan 871 lise öğrencisinden elde edilmiştir. Bu okulların seçiminde;

- Millî Eğitim Bakanlığı'nın (MEB) izin verdiği okullar olmasına,
- Bir tane eski, köklü ve belirli bir başarı seviyesini yakalamış Anadolu lisesi, bir tane son zamanlarda Anadolu lisesine çevrilmiş okul olmasına, bir tane meslek lisesi ve bir tane özel Anadolu lisesi olmasına,

- Katılımcı öğrencilerin gönüllü olmasına,
- Ulaşılması, veri toplanması kolay olan okullar olmasına dikkat edilmiştir.

Bu durum amaçlı örnekleme yönteminin kullanılmasına neden olmuştur. Araştırma grubuyla ilgili bazı demografik özellikler Tablo 1’de özetlenmiştir.

Tablo 1. Araştırma grubunun demografik özellikleri

Değişken		Frekans (f)	Yüzde (%)
Cinsiyet	Kız	456	52,4
	Erkek	415	47,6
Okul	Merkezi Anadolu Lisesi	202	23,2
	Son Zamanlarda Anadolu Lisesine Dönüştürülmüş Okul	233	26,8
	Anadolu Meslek Lisesi	247	28,4
	Özel Anadolu Lisesi	189	21,7
Sınıf	Lise 1 (9. Sınıf)	286	32,8
	Lise 2 (10. Sınıf)	291	33,4
	Lise 3 (11. Sınıf)	201	23,1
	Lise 4 (12. Sınıf)	93	10,7
Toplam		871	100

Veri Toplama Araçları

a) Derse Katılım Envanteri (DKE): Araştırmada kullanılan derse katılım envanteri Sever (2014) tarafından Türkçeye uyarlanmıştır. DKE lise öğrencilerinin derse katılım düzeylerini belirlemektedir. Envanterin orijinali Wang, Bergin ve Bergin tarafından geliştirilmiştir. Orijinalinde 24 madde olan ölçek Türkçeye uyarlandıktan sonra 23 madde ve 5 alt ölçekten oluşmuştur. Envanter beş dereceli liker tipi bir ölçme aracıdır. Envanterin Cronbach Alpha güvenirlik değeri .93 olarak belirlenmiştir. DKE doğrulayıcı faktör analizi uyum indeksleri sonuçları şöyle özetlenebilir: RMSEA=0,068; AGFI=0,81; SRMR=0,096; RMR=0,062; NNFI=0,97; CFI=0,97; NFI=0,95; IFI=0,97. Jöreskog ve Sörbom (1993), Kline,(2005), Sümer (2000) Özdamar (2013) Şimşek (2007) bu değerlerin mükemmel uyuma işaret ettiğini belirtmektedir. DKE alt ölçekler ve altında bulunan maddeler;

- Duyuşsal Katılım: Madde 1, 2, 3, 4, 5 ve 6
- Davranışsal Katılım-Uyuma/İtaat: Madde 7, 8, 9 ve 10
- Davranışsal Katılım-Sınıf Katılım: Madde 11, 12 ve 13
- Bilişsel Katılım: Madde 14, 15, 16, 17, 18, 19 ve 20
- Derse Katılmama: Madde 21, 22 ve 23

b) Öğretmen Yakınlık Davranışları Ölçeği (ÖYDÖ): Araştırmada kullanılan öğretmen yakınlığı ölçeği Kolburan-Geçer (2002) tarafından geliştirilmiştir. ÖYDÖ ortaöğretim öğrencilerinin hissettikleri öğretmen yakınlığını belirlemektedir. Geçerlik analizi için yapılan faktör analizi sonucunda tek boyutlu (faktörlü) 45 maddeden oluşan bir ölçektir. Ölçek beş dereceli likert tipi bir ölçme aracıdır. Tek faktörlü bir ölçek olarak ilgilenilen davranışın (öğretmen yakınlık davranışları) %32,85’ini açıklamaktadır. Kolburan-Geçer (2002) bu oranın tek boyutlu bir ölçek için oldukça yüksek olduğunu belirtmiştir. 45 maddenin 38’inin madde toplam korelasyonu .45’in üzerindedir. Yedi madde ise .37 ile .44 arasında madde toplam korelasyonuna sahiptir. Ölçeğin Cronbach Alpha iç tutarlılık güvenirlik katsayısı ise .95’tir. Ölçekteki bir madde tekrar sorusu olduğu için alınabilecek toplam puan 44 ile 220 aralığındadır.

Araştırmada yukarıda özellikleri açıklanan envanter ve ölçek aracılığıyla veriler toplanmıştır. Öğrenci başarısı ise 2016-2017 öğretim yılı güz döneminde öğrencilerin tüm derslerden ilk sınavlardan elde ettikleri puanların ortalaması alınarak belirlenmiştir. Öğrencilerin en sevdiği öğretmenin dersinde elde ettiği sınav notunu da ayrıca belirtmeleri istenmiştir.

Verilerin Analizi

Araştırmada DKE ve ÖYDÖ kullanılmıştır. DKE’nin beş alt ölçeği bulunmaktadır. ÖYDÖ tek boyutludur. Ek olarak akademik başarı verileri elde edilmiştir. 871 lise öğrencisinden DKE ve ÖYDÖ ile elde edilen veriler, genel akademik başarı puanları ile en sevdiği öğretmenin dersinden elde ettikleri başarı puanları analize dahil edilirken, araştırma soruları doğrultusunda “*Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı Testi, Yol Analizi*” uygulanması gerekmektedir. Bu testler parametrik testlerdir. Bu testlerin uygulanabilmesi için gerek derse katılım envanterinin 5 alt boyutundan gerek öğretmen yakınlık davranışları ölçeğinden elde edilen gerekse akademik başarı verilerine “*Kolmogorov-Smirnov Normal Dağılım Testi*” uygulanmıştır. Uygulanan test sonucunda, verilerin normal dağılım göstermesi gerekmektedir. Ayrıca basıklık ve çarpıklık değerleriyle de normal dağılım incelenmiştir (Büyükoztürk, 2013; Kalaycı, 2005; Green ve Salkind, 2008; Özdamar, 2013). Test sonuçları Tablo 2’de gösterilmiştir.

Tablo 2. Kolmogorov-Smirnov (ks) normal dağılım testi sonuçları

Ölçek	N	sd	p	Çarpıklık	Basıklık
Genel Akademik Başarı	871	871	0,000	-0,088	0,317
En Sevilen Öğretmenin Dersindeki Başarıları	871	871	0,000	-0,087	0,026
Duyuşsal Katılım	871	871	0,000	0,062	-0,096
Davranışsal Katılım-Uyma/İtaat	871	871	0,000	0,107	-0,216
Davranışsal Katılım-Sınıf Katılım	871	871	0,000	0,170	0,351
Bilişsel Katılım	871	871	0,000	-0,004	0,254
Derse Katılmama	871	871	0,000	0,046	-0,070
Hissedilen Öğretmen Yakınlığı	871	871	0,133	-0,035	0,008

Tablo 2’de yer alan KS testi sonucu incelendiğinde; gerek DKE’nin 5 alt boyutundan elde edilen veriler gerekse akademik başarı puanları KS test sonuçlarının anlamlı olduğu ($p < .05$) görülmektedir. Bu sonuç elde edilen puanların normal dağılım göstermediğini kanıtlamaktadır. ÖYDÖ’den elde edilen verilerde ait KS test sonuçlarının ise anlamlı olmadığı ($p > .05$) görülmektedir. Bu sonuç ise ÖYDÖ sonuçlarının normal dağılım gösterdiğinin kanıtıdır. Ancak basıklık ve çarpıklık değerleri de normal dağılımla ilgili bir gösterge olarak kullanılmaktadır. Basıklık ve çarpıklık değerleri eğer -1 ile +1 değerleri arasındaysa verilerin normal dağılımına bir kanıt olarak görülmektedir. Bu durumda verilerin normal dağılım gösterdiği düşünülmüştür (Büyüköztürk, 2013). Bu nedenle ilişki analizinde “Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı”; değişkenlerin açıklayıcılığının belirlenmesinde ise “yol analizi” uygulanmıştır.

3. Bulgular ve Yorumlar

Değişkenlere İlişkin Betimsel İstatistikler

Bu ölçeklerden katılımcıların aldıkları puanlar ile akademik başarılarına ait betimsel istatistikleri Tablo 3’te gösterilmiştir.

Tablo 3. DKE, ÖYDÖ ve Akademik başarıya ait betimsel istatistikler

Ölçek	N	\bar{X}	Mod	S	Minimum	Maksimum
Genel Akademik Başarı	871	77,98	80	4,09	63	92
En Sevilen Öğretmenin Dersindeki Başarıları	871	82,03	82	2,99	71	91
Duyuşsal Katılım	871	15,37	15	3,04	7	25
Davranışsal Katılım-Uyma/İtaat	871	10,29	10	2,44	5	18
Davranışsal Katılım-Sınıf Katılım	871	8,62	9	1,08	5	13
Bilişsel Katılım	871	18,28	19	3,39	7	31
Derse Katılmama	871	7,24	7	1,00	4	10
Hissedilen Öğretmen Yakınlığı	871	112,78	117	20,16	56	192

Tablo 3 incelendiğinde;

- Öğrencilerin 2016-2017 öğretim yılı güz dönemi tüm derslerin birinci sınavlarının ortalaması ile elde edilen genel akademik başarıları ortalaması 77,98’dir. Öğrencilerin sınavlardan alabileceği en yüksek puan 100 en düşük puan 0’dır. Mod, yani en çok alınan puan ise 80’dir. Öğrencilerin ortalamadan daha yüksek puana yığıldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin genel akademik başarılarının yüksek olduğu söylenebilir.
- Öğrencilerin en sevdiği öğretmenin dersinden aldıkları sınav notlarının ortalaması 82,03’tür. Öğrencilerin sınavlardan alabileceği en yüksek puan 100 en düşük puan 0’dır. Mod, yani en çok alınan puan ise 82’dir. Öğrencilerin ortalama civarında puana yığıldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin genel akademik başarılarının yüksek olduğu söylenebilir.
- Duyuşsal katılım puanları ortalaması 15,37’dir. Duyuşsal katılım boyutundan alınabilecek en yüksek puan 30 en düşük puan 6’dır. Mod, yani en çok alınan puan ise 15’tir. Öğrencilerin ortalama civarında puana yığıldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin duyuşsal katılım düzeylerinin orta düzeyde olduğu söylenebilir.
- Duyuşsal katılım uyma/itaat puanları ortalaması 10,29’dur. Duyuşsal katılım uyma/itaat boyutundan alınabilecek en yüksek puan 20 en düşük puan 4’tür. Mod, yani en çok alınan puan ise 10’dur. Öğrencilerin ortalama civarında puana yığıldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin duyuşsal katılım uyma/itaat düzeylerinin orta düzeyde olduğu söylenebilir.
- Duyuşsal katılım-sınıf katılımı puanları ortalaması 8,62’dir. Duyuşsal katılım-sınıf katılımı boyutundan alınabilecek en yüksek puan 15 en düşük puan 3’tür. Mod, yani en çok alınan puan ise 9’dur. Öğrencilerin ortalama civarında puana yığıldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin duyuşsal katılım sınıf katılımı düzeylerinin ortanın biraz üstünde olduğu söylenebilir.
- Bilişsel katılım puanları ortalaması 18,28’dir. Bilişsel katılım boyutundan alınabilecek en yüksek puan 35 en düşük puan 7’dir. Mod, yani en çok alınan puan ise 19’dur. Öğrencilerin ortalama civarında puana yığıldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin bilişsel katılım düzeylerinin orta düzeyde olduğu söylenebilir.
- Derse katılmama puanları ortalaması 7,24’tür. Derse katılmama boyutundan alınabilecek en yüksek puan 15 en düşük puan

3'tür. Mod, yani en çok alınan puan ise 7'dir. Öğrencilerin ortalama civarında puana yığıldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin derse katılmama düzeylerinin orta düzeyde olduğu söylenebilir.

- Öğretmen yakınlık davranışları puanları ortalaması 112,78'dir. Öğretmen yakınlık davranışları ölçeğinden alınabilecek en yüksek puan 220 en düşük puan 44'tür. Mod, yani en çok alınan puan ise 117'dir. Öğrencilerin ortalamasının biraz üzerinde puana yığıldığı belirlenmiştir. Öğrencilerin hissettikleri öğretmen yakınlığı düzeyinin ortalamasının biraz üzerinde olduğu söylenebilir.

Genel Akademik Başarı, Derse Katılım Düzeyleri ve Hissedilen Öğretmen Yakınlığı İlişkisi

Araştırmada öğrencilerin genel akademik başarıları ile derse katılım düzeyleri ve hissedilen öğretmen yakınlığı arasındaki ilişki incelenmiştir. Bu inceleme "Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı" ile hesaplanmıştır. Sonuçlar Tablo 4'te gösterilmiştir.

Tablo 4. Genel Akademik Başarı ile DKE ve ÖYDÖ İlişkisi

Değişkenler	N	r	p
Genel Akademik Başarı*Duyuşsal Katılım	817	0,990	0,000
Genel Akademik Başarı*Davranışsal Katılım-Uyma/İtaat	817	-0,651	0,004
Genel Akademik Başarı*Davranışsal Katılım-Sınıf Katılım	817	0,563	0,008
Genel Akademik Başarı*Bilişsel Katılım	817	0,993	0,000
Genel Akademik Başarı*Derse Katılmama	817	-0,329	0,012
Genel Akademik Başarı*Hissedilen Öğretmen Yakınlığı	817	0,995	0,000

Tablo 4 incelendiğinde;

- Genel akademik başarı ile duyuşsal katılım arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki ($r= 0,990$, $p<.05$) belirlenmiştir. Bu durumda akademik başarı arttıkça duyuşsal katılım düzeyinin de arttığı söylenebilir.
- Genel akademik başarı ile davranışsal katılım-uyma/itaat arasında negatif yönde, orta düzeyde ve anlamlı bir ilişki ($r= -0,651$, $p<.05$) belirlenmiştir. Bu durumda akademik başarı arttıkça davranışsal katılım-uyma/itaat düzeyinin azaldığı söylenebilir.
- Genel akademik başarı ile davranışsal katılım-sınıf katılımı arasında pozitif yönde, orta düzeyde ve anlamlı bir ilişki ($r= 0,563$, $p<.05$) belirlenmiştir. Bu durumda akademik başarı arttıkça davranışsal katılım-sınıf katılım düzeyinin de arttığı söylenebilir.
- Genel akademik başarı ile bilişsel katılım arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki ($r= 0,993$, $p<.05$) belirlenmiştir. Bu durumda akademik başarı arttıkça bilişsel katılım düzeyinin de arttığı söylenebilir.
- Genel akademik başarı ile derse katılmama arasında negatif yönde, orta düzeyde ve anlamlı bir ilişki ($r= -0,329$, $p<.05$) belirlenmiştir. Bu durumda akademik başarı arttıkça derse katılmama düzeyinin azaldığı söylenebilir.
- Genel akademik başarı ile hissedilen öğretmen yakınlığı arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki ($r= 0,995$, $p<.05$) belirlenmiştir. Bu durumda akademik başarı arttıkça hissedilen öğretmen yakınlığı düzeyinin de arttığı söylenebilir.

Öğrencilerin En Sevdiği Dersin Öğretmenin Dersindeki Akademik Başarı, Derse Katılım Düzeyleri ve Hissedilen Öğretmen Yakınlığı İlişkisi

Araştırmada öğrencilerin en sevdiği dersin öğretmeninin dersindeki akademik başarısı ile derse katılım düzeyleri ve hissedilen öğretmen yakınlığı arasındaki ilişki incelenmiştir. Bu inceleme "Pearson Momentler Çarpımı Korelasyon Katsayısı" ile hesaplanmıştır. Sonuçlar Tablo 5'te gösterilmiştir.

Tablo 5. Öğrencinin en sevdiği dersin öğretmeninin dersindeki akademik başarı ile DKE ve ÖYDÖ ilişkisi

Değişkenler	N	r	p
En Sevilen Öğretmenin Dersindeki Akademik Başarı*Duyuşsal Katılım	817	0,983	0,000
En Sevilen Öğretmenin Dersindeki Akademik Başarı*Davranışsal Katılım-Uyma/İtaat	817	-0,803	0,000
En Sevilen Öğretmenin Dersindeki Akademik Başarı*Davranışsal Katılım-Sınıf Katılım	817	0,946	0,000
En Sevilen Öğretmenin Dersindeki Akademik Başarı*Bilişsel Katılım	817	0,990	0,000
En Sevilen Öğretmenin Dersindeki Akademik Başarı*Derse Katılmama	817	-0,934	0,000
En Sevilen Öğretmenin Dersindeki Akademik Başarı*Hissedilen Öğretmen Yakınlığı	817	0,986	0,000

Tablo 5 incelendiğinde;

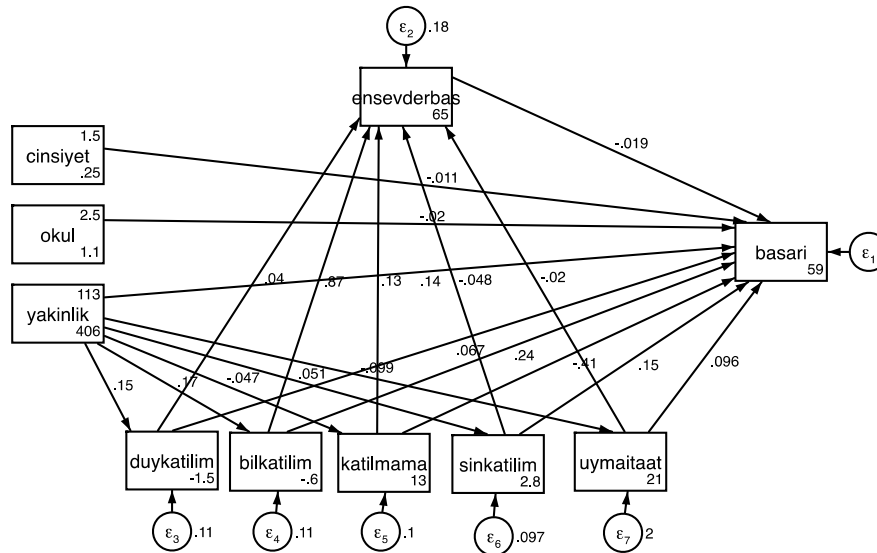
- En sevilen öğretmenin dersindeki akademik başarı ile duyuşsal katılım arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki ($r= 0,983$, $p<.05$) belirlenmiştir. Bu durumda başarı arttıkça duyuşsal katılım düzeyinin de arttığı söylenebilir.
- En sevilen öğretmenin dersindeki akademik başarı ile davranışsal katılım-uyma/itaat arasında negatif yönde, yüksek

düzye ve anlamlı bir ilişki ($r = -0,803$, $p < .05$) belirlenmiştir. Bu durumda başarı arttıkça davranışsal katılım-uyuma/itaat düzeyinin azaldığı söylenebilir.

- En sevilen öğretmenin dersindeki akademik başarı ile davranışsal katılım-sınıf katılımı arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,946$, $p < .05$) belirlenmiştir. Bu durumda başarı arttıkça davranışsal katılım-sınıf katılım düzeyinin de arttığı söylenebilir.
- En sevilen öğretmenin dersindeki akademik başarı ile bilişsel katılım arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,990$, $p < .05$) belirlenmiştir. Bu durumda başarı arttıkça bilişsel katılım düzeyinin de arttığı söylenebilir.
- En sevilen öğretmenin dersindeki akademik başarı ile derse katılmama arasında negatif yönde, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki ($r = -0,934$, $p < .05$) belirlenmiştir. Bu durumda başarı arttıkça derse katılmama düzeyinin azaldığı söylenebilir.
- En sevilen öğretmenin dersindeki akademik başarı ile hissedilen öğretmen yakınlığı arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki ($r = 0,986$, $p < .05$) belirlenmiştir. Bu durumda başarı arttıkça hissedilen öğretmen yakınlığı düzeyinin de arttığı söylenebilir.

Derse Katılım Düzeyi, Hissedilen Öğretmen Yakınlığı, Akademik Başarı Modellemesi

Araştırmada hissedilen öğretmen yakınlığının derse katılımı etkileyeceği ve derse katılım aracılığıyla da başarıyı etkileyeceği düşünülmüştür. Derse katılımın en sevilen dersteki başarıyı etkileyeceği ve en sevilen ders aracılığı ile başarıyı etkileyeceği düşünülmüştür. Okul ve cinsiyetin ise başarıya doğrudan etkisi olacağı düşünülmüştür. Tüm bu etkiler bir path modeli ile modellenmiştir. Modelleme sonucu Şekil 1’de özetlenmiştir.

Şekil 1. Ders başarısı, derse katılım ve hissedilen öğretmen yakınlığı modellemesi

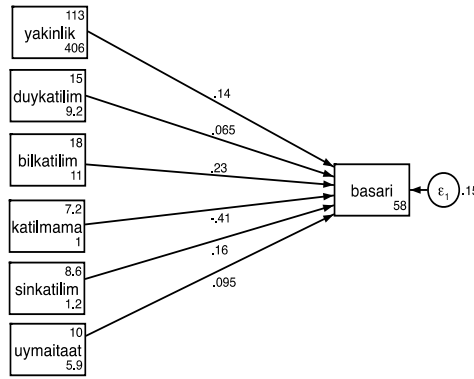
Yukarıda şekli verilen modellemeye ait uyum indeksleri Tablo 6’da verilmiştir.

Tablo 6. Ders başarısı, derse katılım ve hissedilen öğretmen yakınlığı modellemesi

Uyum İndeksi	Değer
Ki-Kare (X^2)	2639.008
Serbestlik Derecesi (sd)	23
X^2/sd	114,74
Goodness of Fit Index (GFI)	0.713
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)	0.652
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)	0.361
Root Mean Square Residual (RMR)	0.245

Bu değerlerin kabul edilebilir uyuma işaret etmediğini belirtmektedir. Bu sonuçlara bakılarak oluşturulan modellemenin uygun olmadığı belirtilebilir (Jöreskog ve Sörbom, 1993; Kline, 2005; Sümer, 2000; Özdamar, 2013; Şimşek, 2007).

Hissedilen öğretmen yakınlığı ve derse katılımın başarı üzerindeki doğrudan etkisi modellenmiştir. Yapılan modelleme sonucun Şekil 2’de gösterilmiştir.

Şekil 2. Ders başarısı, derse katılım ve hissedilen öğretmen yakınlığı modellenmesi (Doğrudan Etki)

Yukarıda şekli verilen modellemeye ait uyum indeksleri Tablo 7’de verilmiştir.

Tablo 7. Ders başarısı, derse katılım ve hissedilen öğretmen yakınlığı modellenmesi (Doğrudan Etki)

Uyum İndeksi	Değer
Ki-Kare (X^2)	223.825
Serbestlik Derecesi (sd)	113
X^2/sd	1.98
Goodness of Fit Index (GFI)	0.951
Adjusted Goodness of Fit Index (AGFI)	0.955
Root Mean Square Error of Approximation (RMSEA)	0.056
Root Mean Square Residual (RMR)	0.066

Jöreskog ve Sörbom (1993), Kline (2005), Sümer (2000) Özdamar (2013) Şimşek (2007) bu değerlerin mükemmel uyuma işaret etmediğini belirtmektedir (Jöreskog ve Sörbom, 1993; Kline, 2005; Sümer, 2000; Özdamar, 2013; Şimşek, 2007). Bu sonuçlara bakılarak oluşturulan modellemenin uygun olduğu belirtilebilir. Genel akademik başarı üzerinde derse katılım düzeyi ile hissedilen öğretmen yakınlık davranışları etkilidir.

4. Tartışma

Araştırmada elde edilen bulgular neticesinde, tüm derslerin birinci sınavlarının ortalaması ile elde edilen genel akademik başarı ortalamasının 77,98 olduğu ve öğrencilerin genel akademik başarılarının yüksek olduğu saptanmıştır. Benzer şekilde, öğrencilerin en sevdiği öğretmenin dersinden aldıkları sınav ortalamalarının 82.03 olması, bu derslerde de başarının yüksek olduğunu göstermiştir. Ayrıca araştırma sonuçları öğrencilerin duyuşsal katılım düzeylerinin ve davranışsal katılım uyma/itaat düzeylerinin de orta düzeyde olduğunu göstermiştir. Araştırmada elde edilen verilerin ortaya çıkardığı başka bir durum ise öğrencilerin davranışsal sınıf katılımı düzeylerinin ortanın biraz üstünde olduğu ve bilişsel katılım düzeylerinin ise orta düzeyde olduğudur. Nitekim öğrencilerin derse katılmama düzeyleri de orta seviyededir. Öğrencilerin hissettikleri öğretmen yakınlığı düzeyinin de ortalamanın üstünde olduğu görülmüştür.

Elde edilen veriler, duyuşsal katılım arttıkça akademik başarının da arttığını göstermiştir. Alanyazını incelendiğinde, derse katılım ile akademik başarı arasında ilişki olduğu görülmektedir (Adıyaman, 2008; Furrer ve Skinner, 2003; Nystrand ve Gamoran, 1991; Uysal, 1999).

Genel akademik başarı ile davranışsal katılım-uyma/itaat arasında negatif yönde, orta düzeyde ve anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Buna karşın başarı ile sınıf katılımı arasında pozitif ilişki bulunmaktadır. Bu sonuca göre denilebilir ki davranışsal boyutta uyma-itaatin artması başarıyı düşürürken, sınıf katılımının artması ise başarıyı artırmaktadır.

Genel akademik başarı ile davranışsal katılım-sınıf katılımı arasında pozitif yönde, orta düzeyde ve anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Bu durumda davranışsal katılım-sınıf katılım düzeyi arttıkça akademik başarının da arttığı söylenebilir. Benzer şekilde, Açıkgöz (1996) öğretmen ve öğrencilerin karşılıklı saygı ve sevgi tesis ettiği sınıflarda, üretkenliğin arttığını, disiplinle ilgili problemlerin azaldığını, eğitimsel hedeflere ulaşmanın kolaylaştığını ortaya koymaktadır.

Genel akademik başarı ile bilişsel katılım arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Bu durumda bilişsel katılım düzeyi arttıkça akademik başarının da arttığı söylenebilir. Nitekim Fredricks, Blumenfeld ve Paris (2004) çalışmalarında, katılımın olumlu akademik sonuçlarla ilişkili olduğunu ve öğretmen ve akran desteğiyle pekiştirildiğinde daha olumlu sonuçlar doğuracağını ortaya koymuştur. Paralel şekilde, genel akademik başarı ile derse katılmama arasında negatif yönde, orta düzeyde ve

anamlı bir ilişki belirlenmiştir. Bu durumda derse katılmama düzeyi arttıkça akademik başarının azaldığı söylenebilir.

Genel akademik başarı ile hissedilen öğretmen yakınlığı arasında pozitif yönde, yüksek düzeyde ve anlamlı bir ilişki belirlenmiştir. Bu durumda hissedilen öğretmen yakınlığı düzeyi arttıkça akademik başarının da arttığı söylenebilir. Nitekim Patrick, Ryan ve Kaplan (2007) derse katılım ile duyuşsal tutumlar arasında yüksek düzeyde pozitif ilişki saptamıştır. Geçer ve Deryakulu (2004)'ün yaptığı çalışmada ise akademik başarı ile öğretmen yakınlığı arasında düşük bir ilişki olduğu sonucuna varılmıştır. Sonucun böyle olmasında araştırmacıların araştırmada öğretmen yakınlığı ölçeği ile beraber ayrıca bir başarı testi uygulamasının bu sonuca varmalarında etkili olduğu kanaati oluşturmaktadır. Bu çalışmada ise başarı testi yerine öğrencilerin sınav sonuçları esas alınmıştır. Bu sonuç öğretmen yakınlığının başarı ile ilişkisinin daha da belirlenebilmesi için yeni araştırmaların yapılması gerektiği fikrini ortaya çıkarmaktadır.

Araştırmada değişkenlerin etkilerine ilişkin iki değişik model kurulmuştur. Birinci modelde cinsiyet, okul ve hissedilen öğretmen yakınlığının başarı üzerindeki doğrudan etkisinin yanısıra, derse katılım aracı etkisi üzerinden de incelenmiştir. Benzer biçimde en sevilen ders aracı değişkeni ile derse katılımın başarı üzerindeki etkisi de incelenmiştir. Kurulan bu model path (yol) analizi ile test edilmiş ancak uyum indekslerine göre doğrulanamamıştır. Özetle kurulan etkiler ve aracı etkiler uygun değildir.

İkinci modelde ise derse katılım ve hissedilen öğretmen yakınlığının başarı üzerindeki etkisi modellenmiştir. Bu model path analizindeki uyum indekslerine göre doğrulanmıştır. Yakınlık, bilişsel katılım ve sınıf katılımının anlamlı düzeyde pozitif etkisi belirlenirken, derse katılmamanın ise anlamlı düzeyde başarı üzerinde negatif etkisi belirlenmiştir. Özetle akademik başarı ile bilişsel katılım ve öğretmen yakınlığının pozitif bir ilişki içinde olduğu görülmektedir.

Öğretmen yakınlığı ve derse katılımın akademik başarı üzerindeki etkisinin daha da netleşmesi açısından ortaöğretim düzeyi dışında bir düzeyde de araştırma yapılmasının uygun olacağı düşünülmektedir. Bunun yanında, öğretmenlerin görüşlerine başvurmak da sonuçların daha sağlıklı olması açısından önem taşıyacaktır.

5. Kaynakça

- Açıköz, K. Ü. (1996). *Etkili öğrenme ve öğretme*. İzmir: Kanyılmaz Matbaası.
- Adıyaman, Y. Z. (2008). *İlköğretim okullarında öğretmenin kullandığı yöntem, teknik ve etkinliklerin öğrencinin derse katılımına etkisi ilişkisi*. Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi. Yeditepe Üniversitesi, İstanbul.
- Ashton, P. T., ve Webb, R. B. (1986). *Making a difference: Teachers' sense of efficacy and student achievement*. New York: Longman.
- Büyükoztürk, Ş. (2013). *Sosyal Bilimler İçin Veri Analizi El Kitabı*. Ankara: Pegem Yayınları.
- Büyükoztürk, Ş., Kılıç-Çakmak, E., Akgün, Ö. E., Karadeniz, Ş. ve Demirel, F. (2014). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Ankara: Pegem Akademi.
- Christophel, D. M. (1990). The relationship among teacher immediacy behaviors student motivation and learning. *Communication Education*, 39, 323-340.
- Connell, J. P. (1990). Context, self, and action: A motivational analysis of self-system processes across the life-span. Chapter in (D. Cicchetti, Editör), *The Self in Transition: Infancy to Childhood* (61-97). Chicago: University of Chicago Press.
- Coşkun, N. ve Demirtaş, V. (2014). Öğrenme stillerine göre ortaokul öğrencilerinin matematik dersi başarı ve kaygı düzeyleri. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 23 (2), 549-564
- Cunningham, J. (2012). Charter school student achievement. <<http://www.ncsl.org/documents/educ/CharterSchoolStudentAchievement.pdf>> (2016, Aralık 18).
- Eryılmaz, A. ve Dereli, E. (2011). Derse katılmama durumundaki zaman yönelimi ölçeğinin psikometrik özellikleri. *İlköğretim Online*, 10(3), 1178-1190.
- Eryılmaz, A. (2013). Using of positive psychology on psychological counseling and guidance context on character strength and preventive services. *The Journal of Happiness & Well-Being*, 1(1), 1-20.
- Finn, J. D. & Rock, D. A. (1997). Academic success among students at risk for school failure. *Journal of Applied Psychology*, 82, 221-234.
- Fredricks, J. A., Blumenfeld, P. C. & Paris. A. H. (2004). School engagement: Potential of the concept, state of the evidence. *Review of Educational Research*, 74(1), 59-109 .
- Furrer, C. & Skinner, E. (2003). Sense of relatedness as a factor in children's academic engagement and performance. *Journal of Educational Psychology*, 95, 148-162.
- Green, S. B. & Salkind, N. J. (2008). *Using SPSS for Windows and Macintosh (Analyzing and Understanding Data-Fifth Edition)*. New Jersey: Pearson Prentice Hall.
- Gurbetoğlu, A. ve Tomakin, E. (2011). Sevilen ve sevilmeyen öğretmen davranışlarına ilişkin öğrenci görüşlerinin incelenmesi. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 1(12), 261-276.
- Güvenç, H. (2015). Etkin katılım ölçeği geliştirme ve uyarlama çalışması. *Ahi Evran Üniversitesi Kırşehir Eğitim Fakültesi Dergisi (KEFAD)*. 1(16), 255-267.
- Hijazi, S. T. & Naqvi, R. (2006). Factors affecting students' performance. *Bangladesh e-Journal of Sociology*. 3(1).
- Jöreskog, K. G. & Sörbom, D. (1993). *Lisrel 8: Structural equation modeling with the Simplis Command Language*. Hillsdale: Erlbaum Associates Publishers.
- Kalaycı, Ş. (2005). *SPSS uygulamalı çok değişkenli istatistik teknikleri*. Ankara: Asil Yayın Dağıtım.
- Kılıç, M., Kaya, A., Yıldırım, N. ve Genç, G. (2004). *Eğitimci gözüyle öğretmen ve öğrenci*. XIII. Ulusal Eğitim Bilimleri Kurultayı, İnönü Üniversitesi, Malatya.
- Kline, R. B. (2005). *Principles and practice of structural equation modeling*. New York: The Guilford Press.
- Kolburan-Geçer, A. (2002). *Öğretmen yakınlığının öğrencilerin başarıları, tutumları ve güdülenme düzeyleri üzerindeki etkisi*. Yayınlanmamış Doktora Tezi. Ankara Üniversitesi, Ankara.
- Newmann, F., Wehlage, G. G. & Lamborn, S. D. (1992). The significance and sources of student engagement. Chapter in (F. Newmann, Ed.), *Student engagement and achievement in American secondary schools* (11-39). New York: Teachers College Press.

- Nystrand, M. & Gamoran, A. (1991). Instructional discourse, student engagement, and literature achievement. *Research in the Teaching of English*, 25, 261-290.
- Özdamar, K. (2013). *Paket programlar ile istatistiksel veri analizi* (9. Baskı). Eskişehir: Nisan Kitabevi.
- Patrick, H., Ryan, A. ve Kaplan, A. (2007). Early adolescents' perceptions of the classroom social environment, motivational beliefs, and engagement. *Journal of Educational Psychology*, 99(1), 83-98.
- Sever, M. (2014). Derse katılım envanterinin Türk kültürüne uyarlanması. *Eğitim ve Bilim*, 39(176), 171-182.
- Sever, M., Ulubey, Ö., Toraman, Ç. ve Türe, E. (2014). Lise öğrencilerinin çeşitli değişkenler açısından derse katılımının incelenmesi. *Eğitim ve Bilim*, 176(39), 183-198.
- Sümer, N. (2000). Yapısal eşitlik modelleri: Temel kavramlar ve örnek uygulamalar. *Türk Psikoloji Yazıları*, 3(6), 49-73.
- Sünbül, A. M. (1996). Öğretmen niteliği ve öğretim rolleri. <<http://www.pegem.net/dosyalar/dokuman/1240-20120208173433-sunbul.pdf>> (2016, Aralık 10).
- Şimşek, Ö.F. (2007). *Yapısal eşitlik modellemesine giriş: Temel İlkeler ve LISREL Uygulamaları*. İstanbul: Ekinoks Yayınları.
- Uysal, F. Ö. (1999). Öğrenme sürecine etkin öğrenci katılımının öğrenme sonuçlarına etkisi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11, 358-374.
- Yavuz, M., Gülmez, D. ve Özkaral, T. (2016). Fen lisesi öğrencilerinin akademik başarıları ile ilgili deneyimlerinin değerlendirilmesi. *Kastamonu Eğitim Dergisi*, 24(4), 1655-1672.
- Yurt, E., ve Bozer, E. N. (2015). Akademik Motivasyon Ölçeğinin Türkçeye Uyarlanması. *Gaziantep Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi*, 14(3), 669-685.

Extended Abstract

In this research, the relation of student success with students' engagement in lesson and teacher immediacy was analyzed. The study was conducted with 871 students from four different high schools in the boundaries of Ankara metropolitan municipality. In the research, "Classroom Engagement Inventory", which was adapted to Turkish by Sever (2014) and "The Scale of Teacher Immediacy Behaviours", which was developed by Kolburan-Geçer (2002) were used to collect data. For data analysis, Pearson Product-moment Correlation Coefficient and Path Analysis were used.

The students' general academic success and success derived from their favourite teacher's lesson were determined to be high. The students' affective participation levels and behavioral participation- obedience/adaptation levels were found to be medium-level; behavioral participation levels a little above medium-level, cognitive participation levels in medium-level, levels of non-attendance to the lesson in medium-level, and teacher immediacy levels above average.

The acquired data showed that as affective participation increases, so does academic success. An analysis of the literature supports the relationship between course attendance and academic success (Uysal, 1999; Adyaman, 2008; Nystrand and Gamoran, 1991; Furrer and Skinner, 2003). A meaningful medium-level negative correlation was found out between general academic success and behavioral participation-obedience/adaptation. Notwithstanding, there is a positive relationship between success and class participation. According to these results, it can be said that while an increase in obedience/adaptation in behavioral dimension decreases success, an increase in class participation increases it.

A meaningful medium-level positive correlation was found between general academic success and behavioral participation- class participation. In this case, it can be said that as behavioral participation- class participation level increases, so does academic success. Similarly, Açıkgöz (1996) puts forward that in classes with a love and respect relationship between teachers and students, performance increases; discipline problems decrease, and reaching educational objectives gets easier.

A meaningful high-level positive correlation was determined between general academic success and cognitive participation. So, it can be interpreted that as cognitive participation level increases, so does academic success. Thus, in their study, Fredricks, Blumenfeld, and Paris (2004) presented that participation is related to positive academic results, and if supported with teacher and peer support, it reveals more positive results.

A meaningful high-level positive relationship was found out between general academic success and felt-teacher-immediacy. Thus, it can be said that as teacher immediacy increases, so does academic success. In Geçer and Deryakulu (2004)'s study, it was concluded that there is a low relationship between academic success and teacher immediacy.

In the study, two different models were established about the effects of the variables. In the first model, the effect of engagement in the lessons was examined as well as the direct effects of gender, school, and teacher-immediacy on success. Similarly, the variable of favourite class medium and the effect of engagement in the lessons on success were examined. This established model was tested with Path Analysis, but could not be confirmed according to fit indexes. In the second model, the effect of class participation and teacher immediacy on success was modelled. This model was confirmed according to fit indexes.